patet ⁊ preputia ducit. V ante v corripitur. vt exuuie induuie. Et hec ſufficiant de medijs ſyllabis. Et licet plura inuenias poetas legendo: que his tibi addere licet

De vltima Syllaba

Vltima ſyllaba ea dr̄ qua terminat̄ dictio quotuis ſyllabaꝝ mo naſyllaba quoqꝫ a ſe qm̄ incipiūt finiuntqꝫ inter vltimas ſyllas reijciunt̄. Cognoſcit̄ aūt vltima ſyllaba trib⁹ modis. poſitōe dipthongo ⁊ regula. Poſitōe vt felix dicūt. Dipthongo vt muſe pre. Regula varijs modis. vt patet in textu ſequenti.

De terminatione A

Vocis fine dabis a longam: ſed breuiabis
Rectum cum quarto caſu quintum ſociando
Hinc tamen excipias cum rectus in as tibi fiet
Inde vocatiuum: velut andrea dabo longum
In numeris ginta ſint ad placitum tibi danda
Poſtea non breuia niſi fiat dictio bina
Utputa corripies ita vel quia iungere debes
Productum greci rectum quandoqꝫ notaui

Item dcōes in a pducunt̄ vt vltra nega Iuue. Ultra ſauromatas fugere hinc libet ⁊ glacialē. Tolle ntm̄ accm̄ ⁊ vtm̄ ltm̄ cuiuſcūqꝫ declinationis vt muſa tēpla. Perſi⁹. Nō ita dardanio gauiſus atrida triūphō. Horat⁹. Cur ego ſi nequeo ignoroqꝫ poeta ſalutor Virg⁹. Muſa mihi cāas memora quo numine leſo. Ablt̄is ꝯo prime declinatōis pducit̄. Tu pcul a patria nec ſit mihi credere tantum. Silr vtūs in a a Virg⁹. Tu pcul a patria nec ſit mihi credere tantum. Silr vtūs in a a pprijs in as ꝗ prime aut tercie declinatōis vt eneas enea Ouid⁹. Cert⁹ es enea cū federe ſoluere manes. Virg⁹. Non hec a palla dederas promiſſa parēti. Silr greca qnqꝫ pducūt. ¶ Et lraꝝ noia indifferētia ſunt Ouid⁹. Mittit hypmeſtra de tot modo fratrib⁹ vni. Idē. Sepe rhea queſta eſt. Statius. Nō tegea nō ipſa deo vocat alite felix cillene. Idem Te plangeret argos. te nemea tibi lerna comas. ¶ Item noia in ginta ſunt ad placitum locanda. Similiter in gēta. Macer de folijs emus triginta recentia tolles. licet ſepius in ginta producantur. in genta ſepius corripiantur Virg⁹. Triginta magnos voluendis menſib⁹ orbes. Idē Triginta capitū fetus enixa iacebit Iuuenalis. Quadringenta dabit graccus ſeſtertia dotem. Idem Quadringenta parant ſi cōfert purpura maius ¶ Itē aduerbia ꝑ prepoſitōes producunt̄. vt vltra ꝑter poſtea quando ſunt due dictiones Ouidius. Poſt ea mirabar cum non ſine litibus eſſet. Et ita quia ⁊ compoſita a puta. Ouidius. Seu quia tot digiti p quos numerare ſolemus Propertius. Non ita dardanie Perſius. hoc puta non iuſtum eſt illud male rectius illud. Item fruſtra traſyllabam communem habet Lucanus. Fruſtraqꝫ rogatus. Iuuenalis Et fruſtra rogantem

De vltimis.

De E

E Correpta datur. exceptio multa paratur
Grecum nomen in e produc teſtis tibi phebe
Declines per ae dipthongon nomina prime
Et caſus ſextos in quinta dicito longos
Longum pone fame qm̄ famei dedit ante
Et que cōponis de quinta longa notabis
Quare quottidie tibi ſunt teſtes. hodieꝙ.
Longam pone doce ſimilis quoꝙ tpa forme.
Eꝙ vocatiuū dat nomen in es tibi longum.
Nomen longa dabit aduerbia ſi tn̄ apte
Compat. vt iuſte. ſed nec bene nec male crede.
Producenda fore. qꝛ neutrū cōpat apte.
Sepe breuem ponis qꝛ nō a noīe ſumis.
Summi cūcta gradus aduerbia longa notamus.
Que nomen longumꝙ notans ꝛ erit breuiandum
Me. te. ſe. longis ſimul e. de pre ſociabis
Ne niſi cum dabit an produc. fermeꝙ fereꝙ
Aut vc facit curtam. dabit interiectio longam

¶ Dictōes pluriū ſillabaꝝ in e corripiunꝭ vt nomĩa latina tercie declꝫ vt mare Virgꝫ. In mare dū fluuij currēt dū mōtibꝫ vmbre. Sꝫ hec regula multas patiꝭ exceptōes. Quaꝝ pma eſt noia greca in e vt penelope pētecoſte. Ouidꝫ. Hāc tua penelope lento tibi mittit vliſſe. Secūda gtūs ꝛ dtūs ſingulares ꝛ ntūs ꝛ vtūs plēs pme declꝫ. pducunꝭ. qꝛ ſcribuntur p dipthongon ae. Virgꝫ. A ioue principiū muſe iouis oīa plena. Tercia abltūs noīm qnte declꝫ. vt ſpecie pgenie cū ſuis ɔpoſitꝫ vt pdie hodie ꝛ fame abltīs qꝛ olim quinte declꝫ. Et thabe apud lucretiū Virgi. Biſꝙ die numerāt ambo pecus alter ꝛ hedos. Iuue. Res hodie minoꝛ eſt heri ꝙ fuit ꝛ cras. Virgꝫ. Obijcit ille fame rabida tria guttura pandēs. Quarta vtūs veniēs a ntīs pductꝫ. vt lybie achate enide calliope. Silr aliq greci ablti vt eufrate Ariſtotile. Lucanꝰ. Signatꝙ ab euphrate cū craſſis capta ferētes Virgꝫ. Scit ſatis enide telis impune numaꝝ. Idē. Vos o calliopē pcoꝛ aſpirate canēti. Quinta. ſcda pſona impatiui modi vboꝝ ſcde ɔiugatōis pduciꝭ vt doce. ſed corripiunꝭ ſeqnte vocali Virgꝫ. Et longū formoſe vale vale inqt iolla. Caue quoꝙ frequenter corripiꝭ Ouidꝫ. Tu caue defendas Propꝛius Tu caue noſtra tuo ɔtēnas carmīa faſtu. Tercie vō corripiꝭ vt lege. Luca. Inueies aude ſupi tot vota catonū Vir. Inſere nūc melibee piros pone oꝛdīe vites. Alioꝝ tpm ſilr corripiꝭ e vt legere amare Virgꝫ. Ludere q vellem calamo pmiſit agreſti. Sexta aduerbia deriuata a dtīs regulariter cōuerſo o in e pducunꝭ vt belle pulcre. Bn̄ aūt ꝛ male corripiunꝭ fere ferme ꝛ q̄re pducunꝭ. Perſius. Euge tuū ꝛ belle. nā belle hoc excute totū. Ouidꝰ.

Nempe q alter agens vel
Si molle dentata est far qd ridat ipſa

non bene conueniunt nec in vna ſede morant̄. Idem. Quod male pſuades vtinã bene cogere poſſes. Virg. Iamq fere ſpacio extremo foſſiq ſub ipſam. Iuueñ. Nobilis ⁊ varia eſt ferme natura maloꝝ. Sappho. Forſitan ⁊ quare mea ſint alterna requires. Itẽ fere aduerbiũ ꝓducit̄. ſed fore verbũ corripit̄. Itẽ Sepe corripit̄ qꝛ non eſt a noĩe. Virg. Sepe malũ hoc nobis ſi mens nõ leua fuiſſ3 Itẽ apprime (me) ſyllabã cõem habet. Macer. Apprime ſumptis zodaim obſtare venenis. Virgilius. Flos apprime tenax. Septima in e monoſyllaba ꝓducunt̄. vt me te ſe pre e. Sed cõpoſita cũ tu corripiunt̄. Ennius O tite tute tate tibi tanta tyranne Lucret. Accipe p̄terea q̄ corpa tuta neceſſe eſt. Excipe q3 ꝯiũctionem cũ ꝯpoſitis vt quiſq3. Itẽ ne ꝑ an qꝛ cũ affirmet vel ꝓhibet ꝓducitur. Et ve ꝑ qñ aut et corripiunt̄ Etiã in compoſitione te pte ſce vt tute tuapte huiuſce. Virg. Me duce dardanius ſpartã expugnauit alter Idẽ. Te duce ſi qua manẽt ſceleris veſtigia noſtri. Ouid. Qui ſe qd̄ patitur cõmeruiſſe neget. Virg. Niſeeq3 ſpioq3 thaliaq3 cymodoceq3. Ouidius. Quiſq3 ſuam laudat ſtudijs certamina creſcunt. Virgilius Nonne fuit ſatius triſtes amarillidis iras. Idem. Quid ue dolens regina deum tot voluere caſus.

De I

I dabitur longa quedam volo demere greca
Sed mihi ſiue tibi ſibi vel niſi vel quaſi ſemper
Ad placitum ponis. ⁊ vbi vel ibi ſociabis
Et ſua compoſita ſunt illis aſſocianda

Item in i finita ꝓducunt̄ vt bibi. Ouid. Sepe bibi ſuccos q̄uis inuitus amaros Demunt̄ vti greci a noĩb9 in is vt iri tybri. Virg. Iri decus celi. Idẽ. Mirabar quid meſta deos amarilli vocares. In dt̄is quoq3 a noĩb9 in as breuiat̄ vt palladi. Stati9. Palladi littoree celebrabat ſchyros honoꝝ. Itẽ mihi tibi ſibi q̄ niſi vbi ibi cũ cõpoſitis variari ſolẽt. Virg. Tu mihi qđcunq3 hoc regni tu ſceptra iouẽq3 Idẽ Muſa mihi cãs memora quo numĩe leſo. de ibi. Ouid. Nil qđ ibi nob eſuriatur erit. De vbi. Tibull9 Laurus vbi bona ſigna dedit gaudete coloni. Ouidius. Sic vbi fata vocãt vdis abiectus in herbis. Sappho. Si niſi q̄ facie poteris te digna videri Ouid. Et quaſi diſcedẽs oſcula ſumma dedi. Itẽ. Solet i natura longũ breuiari ſequẽte vocali Virg. Credimus an q̄ amant ipi ſibi ſomnia fingũt In infinitiuis quoq3 corripitur addita hac ſyllaba er vt audirier pro audiri. Prudẽtius Ardẽtiq3 iubet veſtirier oſtro

De O finali

O tua metra petunt o ponis. denic datiuos
Ac ablatiuos. quoniam decet hos dare longos
Que monoſyllaba ſunt ſemper producta manebunt
Nec gerundiuis tua conſule metra locandis

De Ultimis.

¶ Dictiones in o pluriũ ſyllabaꝝ ponunꝭ ad placitũ vt ꝟgo amo. Perſius. Nõ ego cũ ſcribo ſi forte quid aptius exit. Idẽ. Hoc iuuat hic inquis veto q̃ſq faxit oletũ. Excipe dtõs ⁊ abltõs ſcðe decl. vt mgr̃o ſcãno deo Uir. Deſcẽdo ac ducẽte deo flãmã int ⁊ hoſtes. Silr femĩa in o termĩata q̃ mittũt gtm̃ in us. vt ſappho/manto/alecto/q̃ tam in accõ q̃ ñtõ pducunꝭ. Itẽ noĩa in os terminata q̃ tercia decl greca in obliquis vltimã in o ſyllabã pducũt. vt athos atho androgeos geo appollos lo Sylius. Nõ ipa alecto nec feta furore megera Uir. Alecto toruã faciez ⁊ furialia mẽbra exiuit Oui. Clioq ⁊ curue ſcita thalia lyre Uir. drymoq xanthoq ligeaq phylodoceq/vbi q poſt drymo pducitꝭ more grecoꝝ q̃ ſyllabã naturalr correptã ſeq̃nte x vim duplicꝭ ꝯſonãtis hñte nõnunq pducũt. Itẽ Uirg. Nũc age q̃ reges erato q̃ tpa reꝝ. Itẽ licz in hoc ꝟſu (Clotho colũ baiulat. lacheſis net. ⁊ atropos occat) clotho corripiat finalẽ. tñ Silius pducit. At. nõ dabit vltra Clotho dura lacus. Itẽ licz Uirg. Apocopatũ accm̃ quĩte decl. atho/tho correpta ſyllaba ꝓtulit nõ arguit hãc regulã. Fecit em̃ hoc ꝓpter vocalẽ ſequentẽ. vt aut atho aut rhodopem. Itẽ Excipitꝭ etiã a regula mõ q̃d do tm̃ corripit teſte Feſto põpeio/lz mõ ã mod⁹ pducat Oui. Uos mõ venãdo. Itẽ Gerundia ꝟba ⁊ aduerbia cõia ſunt. vt lego legẽdo ſubito ergo Uir. Cantando tu illũ haud vnq tibi fiſtula cera Iuue. Plurim⁹ hic eger moritꝭ vigilãdo ſed ipm Tibullus. Heu ſero reuocatꝭ amor ſeroq iuuẽt⁹ Statius. Sero memor thalami meſte ſolatia mortꝭ. Itẽ monoſylla in o pducunꝭ. vt do/ſto/o/Martꝭ. Do tibi naumathina tu das epigrammata nobis. Uirg. O regina nouã cui ꝯdere iuppiter vrbẽ. Itẽ Notandũ vltimo q lz ꝟm aliq̃s Ego ponatꝭ ad placitũ Uirg. Ille q̃ q̃ondã gracili modulatus auena Ouid. Sed q̃d ego reuoco dictis his omne abeſto. Statius. His ne etiã funeſtus ego videt iſta deoꝝ. Tu more grecoꝝ apud quos ſcribitꝭ p ω omega. vt pducitur. Sed modo aduerbium ſemp corripitur. Uirgilius. Tũ modo naſcenti puero quo ferrea primum deſinet. Ouidius. vos mõ venando mõ rus geniale colendo

De finali U

U Producta datur exceptio nulla paratur

¶ Ucões finite in v ſp oĩs pducunꝭ vt genu cornu. Uir. Nuda genu nõq ſinus collcã fluẽtes Idẽ. Iã cornupetat ⁊ pedib⁹ q̃ ſpargat arenã.

In b d g m p t

Que dant b vel d t vel m debes breuiare
Excipe conſcias diphthongos ⁊ poſituras
Audit aut dicunt. ex hoc teſtes tibi fiunt

¶ Ucões in b d g m p t finalẽ corripiunt niſi diphthõgus. poſitio. vel ſyncopa incidat vt legũt aut fumat p fumauit. obit p obiuit. Lucanus. Solus ab heſperia non flexit lumina terra. Ouidius. Nec quod abeſt hic me tecum mirare relictam Iuuenalis. Sinciput elixi pharioq madentis aceto. Idem magnus ciuis obit ⁊ formidatus othoni.

breuis vt Ro. Agr. Nil est quam mortem culpes vel fata non vnquam

Syllabis.

¶ In C

C longant ponis/nec lac donecq; remotis
Hic poni poterit metri ceu regula poſcit

¶ Item in c dictōnes ꝓducunt. vt ſic fac dic duc. Excipe lac nec donec
Hic pnomē ponit ad placitū/aduerbiuꝫ ſ͡o longū. Haec diphthongū hꝫ
hoc natura corripi debes ex priſciano cognoſcit qui ait hocce vocali ab
lata p ſynolephā manētib⁹ duob⁹ cc ſolere ꝓduci Virgꝫ. Hocce erat al
ma parēs. Si em̄ duob⁹ cc manētib⁹ ꝓducit ſequit remoto altero corri=
piatur. Exēpla textus. Luca. Siccato ſupi qm̄ pietaſq; fideſq;. Ouidꝫ
Durius incedit fac ambulet. om̄e papille. Idē. Et dic ardoris ſit rog⁹
iſte mei. Luca. Duc age p ſcythie pplos ꝛ inhoſpita ſyrtis. Sappho. O
nec adhuc iuuenis nec iā puer vtilis etas. Ouidꝫ. Donec eras ſimplex
animum cum corpore amaui Ouidius. Phyllidis hic idem tenereq; a
maryllidis ignis Virgilius. Solus hic inflexit ſenſuſq; animumq; la
bentem. Idem. Hic vir hic eſt tibi quem promitti ſepius audis

¶ De AL. EL. IL. OL. VL.

L breuiare dabo: ſed nil producere quero
Ol vt ſol iungis. ꝛ in l que barbara ponis
Iſtorum multa tamen inuenies breuiata

¶ Dcōes in l qlibet pcedente vocali corripiunt. vt hanibal ſemel vigil.
exul conſul. Sol ꝛ nil producunt. Barbara q̄z in l ꝓducunt vt Michael.
Gabriel Iuue. Conducit comites lectum ceruical amicas. Hora. Et
ſemel emiſſum volat irreuocabile verbū Oui. Sol aditus quā q̄ris ait
ne vana labores. Horatꝫ. Nil oritur alias nil ortum tale fatentes

¶ In. an. en. in. on.

N producta datur. ſed forſitan excipiatur
Forſan ꝛ in. tamen atq; dein iungas an ꝛ exin
Rectus in a greci facit an quarto breuiare
Si breuis eſt creſcens genitiuus in ante ſuprema
Ex hoc tu recto decet n poni breuiando
Quartus caſus in on ſolet in greco variari

¶ Item dictiones in n quacūq; vocali p̄ueniente producunt vt pean/no
men/quin/delphin/pyrachmon. Lucanus. Vn̄ venit titan ꝛ nox vbi ſy=
dera cōdit Iuue. Parce p̄cor pean ꝛ tu depone ſagittas Virgil. Quin
age ſi quid habes in me mora non erit vlla. Excipe pmo forſitan forſan
in dein an. Exemplū tn̄ attn̄. Et q̄ p apoſtrophon proferunt vt vidin ſa
tin. Virgꝫ. Mitte forſan ꝛ hec olim meminiſſe iuuabit. Iuue. Forſitan
expectes vt Quintil. amet Idē. Accipitur madide facies dicet an vlc⁹
Ouidꝫ. Nec tn̄ emēdo labor hic q̄ꝫ ſcribere maior. Idē. Nil mihi reſcri=
bes attamē ipſe veni. Idē. Siqs in hoc artē pplo nō nouit amādi Vir.
Elucet viden vt gemine ſtāt vertice criſte. Scdo excipiunt acci in an. en

De vltimis.

ꝛ in in que corripiunt vt eneā apin darin ſm Alexandꝛ tū ancipites reperiunt Ouid. Reſpice laberren vt iā ſua lumina cendas. Idē Encan animo nocte dieq̄ꝫ refert. Statius. Quippe ferūt raptā patris eginā ab vndis. Tercio excipiunt noīa quoꝝ gti creſcētes penultīa breuia ſtꝫ vt noⁿ omen. i. hn̄tia inis in gtō. ſed enis producūt vt ſyren ren. Sappho. Iam canit toto nomē in orbe meū. Quarto Excipiunt greca neutri ge vt pelion ilion. Et accūs grecus in on a ntō in os noīm maſculini/fēi/ꝛ cōis generꝫ. vt menelaon. ſed epodon eutrupelon variant Oui. Ilion et tenedos ſimoiſq̄ꝫ ꝛ xanthus ꝛ ida. Luca. Pelion oppoit radijs naſcētibus vmbras. Martꝫ. Preter aquas helicon ꝛ ſerta lyraſq̄ꝫ ſororum

In Ar. Er. Ir. or. Vr.

R breuiando locas. que ſunt monoſyllaba denas
Teſtes ſunt ver par. ꝛ que ab hoc ſumis vt impar
Que tamen in multis breuiata locis reperimus
Et breuis eſt per fer ꝛ cor vir terq̄ꝫ: ſed ether
Et crather imber: vſus producit ꝛ aer

¶ Dictiones in r omni vocali etiā p̄cedente finalem corripiunt. vt ceſar imber ſoror vultur martyr Luca. Ceſar in arma furēs. nullas niſi ſanguine fuſo Lucretius. Quo de ꝯcutit ſequit grauis imber ꝛ vber Virgilius. Nā ſoror ꝛ vxor. Excipe monoſyllaba vt vir. Pter cur fur cor lar far fer nar/ꝛ par cū ꝯpoſitis vt diſpar impar ꝯpar. Ouidꝫ. Cur opus affectas ambitioſe nouū. Perſius. Fur es ait pedio pedius quid crimina raſis Virgꝫ. Sulphurea nar albꝫ aqua fonteſq̄ꝫ velun. Ouidiꝰ. Far erat ꝛ puri lucida mixta ſalis. Idem. Uer erat eternū placidiq̄ꝫ tempeſtatibus auris Horatꝫ. Ludere par impar eq̄tare in arūdine lōga. Excipiuntur quoq̄ꝫ greca in er vt ether aer crather. Ouid. Lucidꝰ aer ꝛ q̄ duo corpa reſtant. Claudianus tn̄ vltimā noīs aer corripit. vt vmbroſo miſcebit aer auerno. Ouidꝫ Audit hoc ether. ꝛ ſi deus vllus in illo eſt. Idem. Summus in aurato crather erat aſper achanto

In As

S lego vocali diuiſim cuilibet addi
Hinc leuius ſcitur: que ſyllaba quanta locetur
As longam ponis: vt muſas. ſed breuiabis
Nomen in as grecum. quod ponit in os genitiuum
In greco variat pluralem tercia quartum

¶ Dictiones in as finalem ꝑducunt vt maieſtas das amas Iuuenalis Maieſtas ꝛ ſi funeſta pecunia templo. Martialis. Tu mihi das a me qualia mane ſoles. Excipe greca q̄ genitiuū mittunt i dis vel dos

vt pallas ilias/ ſic ⁊ accōs grecoꝝ tercie declinationis. vt aonas cyclades Ouid℥. vt vidit vultus pallas inane ſuos. Perſius. Quā n̄ intus hȝ nō hic eſt ilias acci Virg℥. Aonas in montes vt duxerit vna ſoroꝝ. Idem. Cycladas ⁊ crebris legimus freta concita ventis. Martialis. Ad matrem fugiet pentheus ad menadas orpheus.

¶ In Es

ES producta datur: tamen hinc penes excipiatur/
Es cum compoſitis vt ades potes abbreuiabis/
Obliquus creſcens qui corripit ante ſupremam
In recto facit es curtam teſtis tibi miles
Sed res atqȝ ceres ⁊ ſpes ſunt longa fideſqȝ
Rectus qui tenet i ſuper es neſcit breuiari
Cum tenet hic e breuem tamen ante tis in genitiuo
Ut paries abies. ſic vſi ponere patres
Forte tamen ratio concederet in breuiando
Multi dant longam pes ⁊ ſua compoſitiua
Pluralem greci variatum ſepe notaui

¶ In es finita naturaliter ꝓducuntur vt dies/ fides/ pēthecoſtes/ lybies⁊. Horat℥. Si meliora dies vt vina poemata reddit Virg℥. Heu pietas heu priſca fides inuictaqȝ bello. Silius. Fatali dido lybies appellitur ore. Excipe penes ꝑpoſitōnem. es verbū cū ꝯpoſitis. Corripiētia quoqȝ penultimam creſcētis gti vt miles militis. Preter res ceres ſpes fides ⁊ pes cū ꝯpoſitis/ ⁊ in ies vt paries abies. Hora. Quē penes arbitrium ius eſt ⁊ norma loquēdi Virg℥. Quiſquis es armatus qui nrā ad limina tendis. Idē. Huc ades o melibee caper tibi ſaluꝰ ⁊ edi. Ouid℥. Miles erat phebes nec menelaon attigit vlla. Virg℥. Flaua ceres altone. quicqȝ ſpectat olympo. Tibullus. Spes alit agricolas ſpes cultis credit aratris. Ouidius. Credula res amor eſt vtinam temeraria dicam Idē. Et puro pes illi longior alter erit. Virg℥. Stat ſonipes ac frena ferox ſpumantia mandit. Idem. Quā fixā paries illos ſeruabit i vſus Lucanus. Extrudit qd̄ nonaries impellere poſſit Itē greca in es corripiuntur vt pleiades/ troiades/ athlandides/ ſaxones/ britones/ ligones/ archades/ cyclopes. Virg℥. At procul in ſola ſecrete troiades acta Lucanꝰ Et bituri longiſqȝ leues ſaxones in armis. Iuue. Qua nec terribiles cimbri nec britones vnqȝ Lucanus. Pugnaces pictis cohibebant ligones armis. Virgilius. Archades inuidia rumpantur vt ilia codro

¶ De Is

Is breuias. ſextum caſum trahes atqȝ datiuum
Cunqȝ ſuis addes monoſyllaba compoſitiuis
In rectis breuio quis ⁊ is bis eis ſociando
Accentu longa verbi perſona ſecunda.

De vltimis.

Plurali numero. facit is longam preeunte
Hinc tibi ſint poſſis pro teſte veliſq; vel audis
Protrahit is rectus ſi protrahit i genitiuus
Creſcens vt ſannis longamq; dabit tibi q̃uis

¶ Item dictiones in is corripiuntur tam in grecis q̃ latinis nominib9 vt ignis cinis collis. Ouid;. Et venus in venis ignis in igne fuit. Excipe datiuos ⁊ ablatiuos ⁊ accuſatiuos in bis. Horat;. Quilib; argilla quod vis imitaberis yda. Virg;. Omnis vt tecũ meritis pro talib9 annos. Similiter mis bis tis is. ⁊ quis in rectis corripiunt. Ouidius. Hectora quiſquis is eſt ſi ſum tibi chara caueto Virg;. Quiſquis es armatus qui noſtra ad limina tendis. Secũdo excipiunt verba ſecũde pſone ſingularis indicatiui modi quarte cõiugationis. vt audis ⁊ vnu; anomalũ velis cum compoſitis vt nolis mauis q̃uis. Propertius. Non audis ⁊ verba ſinis mea ludere cum iam Ouidius. Triſtis abis oculis abeuntẽ pſeq̃r ydis. Virg;. Quis elyſeos miret grecia cãpos Itẽ Tercio excipiunt in is habentia creſcentiã in genitiuo vt ſannis ſannitis lis litis pter monoſyllaba vt vis ⁊ ſis cũ compoſitis vt abſis. Ouidius. Lis eſt cum forma magna pudicicie Horatius. Quilibet argilla quod vis imitaberis vda. Sis argumentũ maius ad auxilium Idem. Tu quoq; fac proſis intra tua clauſtra iacenti. Excipiunt dictiones ille in is terminate que faciunt gtũm in entis que eni apud grecos cum oi dipthongo in vltima recte ſyllaba annotant. vt pyrois ſinnois opois. Ouidius. Interea volucres pyrois erous ⁊ aethon heſperus. et fuit vnus ex equis ſolis ⁊ habet in gtõ pyroentis Valerius flaccus. et formidantem patrios pyroenta doloris. Virgilius de ſimoente fluuio phrygie. Alma venus genuit phrigij ſimoentis ad vndam

¶ In Os

Os longam ponis. tamen excipiatur os oſſis
Cunq; potis dabit os breuias vt compos ⁊ impos
Nomen in as grecum breuiabit in os genitiuum
Rectus in os greci ceu delos habet breuiari

¶ Dictiones in os pducunt vt melos honos os oris ſed os oſſis corripitur. Ouid;. Bos aret ignauũ ſacrificare ſuem. Virgilius os humeroſq; deo ſimilis namq; ipſa decorã. Excipe compos impos. ⁊ greca in os vt ilios lemnos chaos. Et genitiuos grecorum a nominib9 in as. vt pallas pallados. lãpas lampados. Ouidius. Inſequere ⁊ voti poſt modo compos eris. Horatius. Direxit arcu non ſemel ilios. Ouidius. Ne ſenis oete regia lẽnos erat. Ouidius. De chaos antiqui nã ſum res priſca vocabat. Martialis. Pallados ⁊ templi lumina coſme noni Statius. Archados atq; alio capaneus horrore canendus. Sed producunt greca nomina in os que tercia declinatione greca emittũt genitiuum in o vt cos apollos athos androgeos. Eximunt item nomina in os terminata que apud grecos in ω faciunt genitiuũ apud nos ve=

LANDES-
UND STADT-
BIBLIOTHEK
DUSSELDORF